

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: Mt 2, 1 – 12

Text: Nu 24, 17

*Vidím jej, ne však přítomného, hledím na něj, ne však zblízka.
Vyjde hvězda z Jákoba, povstane žezlo z Izraele.*

Začnu od Adama. Na začátku Bible čteme o Adamovi a Evě. Ale už tam na samém počátku můžeme číst také zaslíbení o příchodu Krista. Alespoň tak se vykládají slova, která řekl Hospodin tomu zlému hadovi v ráji: „Rozpoutám nepřítelství mezi tebou a ženou i mezi tvým a jejím potomkem. On ti rozdrtí hlavu a ty mu rozdrtíš patu.“ Tím potomkem se rozumí Ježíš Kristus, na kterém si satan vylámal své jedovaté zuby. Ježíš mu totiž šlápl nejen na kuří oko, ale rovnou ho porazil na hlavu svým slavným vzkříšením.

Nemusíme však jít pro dávná proroctví o Kristu tak hluboko do minulosti. Když procházíte Bibli, tak postupně těch zaslíbení o příchodu Spasitele přibývá čím dál víc. A tak se posuňme v čase o malý kousek blíž. Mimochodem, myslíte, že je možné cestovat časem? Je možné podívat se v přímém přenosu na něco, co se událo hluboko v minulosti? Zcela jistě. To není nic nadpřirozeného. Když se večer podíváte na hvězdnou oblohu, tak se skutečně díváte do minulosti. Nevidíte hvězdy, jak svítí v této chvíli, ale vidíte je, jak svítily před tisíci lety. Protože některé jsou tak daleko, že trvá tisíc let, než jejich světlo doletí k nám. A to, jak ty hvězdy svítí zrovna v této chvíli, to budou moci lidé vidět až za tisíc let, pokud ještě bude svět existovat. Avšak prorok Bileám, a to už jsme se od stvoření trochu posunuli, tedy prorok známý z Bible tím, že cestoval na mluvící oslici, viděl už dopředu hvězdu, jejíž světlo pak zazářilo na zemi až o více než tisíc let později. Zahledl se tenkrát daleko do budoucnosti a jakoby ve velké dálce zahlédl hvězdu, a řekl: „Vidím jej, ne však přítomného, hledím na něj, ne však zblízka. Vyjde hvězda z Jákoba, povstane žezlo z Izraele.“ Postupem doby pak dostával Boží vyvolený lid skrze různé jiné proroky další a další proroctví a zaslíbení, že jednou přijde nový král a s ním nové království. A lidé se skutečně dočkali. My jako křesťané dnes věříme, že tou hvězdou z Jákoba je Ježíš Kristus, který se narodil jako dítě v Betlémě. Jenže většina lidí, kteří žili v té době a v místě, kde se Ježíš narodil, lidé, kteří byli přímo u toho, tak ti nepozorovali vůbec nic, nepoznali, že se právě splnilo to dávné proroctví a že se narodil král. Možná bychom si i my přáli, abychom byli přímo u toho a viděli na vlastní oči Ježíše Krista. Že bychom pak mohli snáze uvěřit. Ale to je omyl. Nepoznali bychom nic víc, než co můžeme poznat i dnes. To, že se Božímu lidu narodil nový Král dokonce lépe poznali ti, kteří u toho nebyli, kteří byli hodně daleko od Božího lidu, jako třeba zmíněný prorok Bileám. Nebo třeba astrologové, kteří kdesi v Babylónii v r. 7. př. n. l. pozorovali v souhvězdí Ryb konjunkci Jupitera a Saturna. To je takové sblížení dvou planet, že září jako jedna velká hvězda. A protože Jupiter je planeta královská, a protože Saturn symbolizuje Židy a souhvězdí Ryb symbolizuje oblast dnešní Palestíny, no tak nemohli z toho vyčíst nic jiného, než že se narodil nový židovský král. A proto se vydali do Judska, aby se mu poklonili. A to není žádná legenda. Oni totiž o tom zanechali dokonce zprávu na hliněné tabulce, kterou objevili archeologové teprve nedávno, v r. 1925.

A tak dnešní věda dává Bibli bezděky za pravdu a potvrzuje, že příběhy, které přirozeně mají z vypravěčského hlediska legendární charakter, mají ve skutečnosti historický základ. Každopádně není pochyb o tom, že před dvěma tisíciletími přišel na svět někdo, o kom Bible svědčí jako o Mesiáši. A okolnosti jeho narození dokládají, jak čteme v 19. žalmu, že i „nebesa vypravují o Boží slávě a obloha hovoří o díle jeho rukou“.

A teď, co my s tím? Máme se ohlížet do minulosti a říct: „Dobrá, dávné proroctví se splnilo. A co dál?“ Milí přátelé, církev tu není proto, aby se ohlížela do minulosti a vždycky jednou za rok na Vánoce uspořádala vzpomínkovou slavnost na dva tisíce let starou historku o narození Krista. Církev nežije z nostalgických vzpomínek na minulost, ale žijeme nadějí, která hledí a táhne nás do budoucnosti. Těšíme se na budoucnost. I my, jako ten prorok Bileám, nebo jako ti mudrci z východu, smíme vidět hvězdu nikoliv za sebou ale před sebou. Žijeme v podobné době jako oni. I nám byla dána zaslíbení, že jednou přijde Pán Ježíš Kristus. Víme to, protože už tu jednou byl. A tenkrát prozradil, že opět přijde. A tak smíme i my znovu vyhlížet příchod Mesiáše. On řekl: „Odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.“ A on nám to vždy znovu připomíná skrze Ducha svatého, kterého poslal do církve a který tu je. V poslední knize Bible, ve Zjevení Janově, Ježíš říká: „Já, Ježíš, posílám svého posla, aby vám to dosvědčil po všech církvích. Já jsem ten potomek z rodu Davidova, jasná hvězda jitřní." Ta hvězda svítí i nám. A my se smíme těšit na druhý příchod Pána Ježíše. I Duch svatý se na to těší, i církev se na to těší jako nevěsta na svého ženicha. A Duch i nevěsta praví: "Přijď!" A kdokoli to slyší, ať řekne: "Přijď!"

Milí přátelé, je Advent. To slovo znamená příchod. A poslední Ježíšova slova, která máme v Bibli zaznamenaná, znějí: „Ano, přijdu brzo." A naše odpověď a modlitba vyjadřuje naši touhu a těšení: „Přijď tedy, Pane Ježíši!“

Přímluvná modlitba: *Pane Ježíši Kriste, modlíme se k tobě v tomto adventním čase. Přednášíme ti svá tajná přání jako děti, které si přejí být tebou obdarovány. Ty víš, co potřebujeme. Že toužíme po pokoji, radosti, lásce a naději. Ty víš o lidech smutných a ztrápených. Ty znáš myšlení těch, kdo sprádaají své plány a přitom nemyslí na tvé království. Ty znáš, Pane, lidské osudy a nikdo ti není lhostejný. Modlíme za své blízké i vzdálené, za své bratry a sestry v církvi i za všechny lid necírkevní nebo nevěřící. Modlíme se za své rodiny, spolupracovníky, za lidi obyčejné a nevýznamné, i za lidi, kteří jsou všude vidět a slyšet. Prosíme za vládu a za všechny kdo mají moc. Modlíme se za chudé i bohaté, za zdravé i nemocné, za čerstvě narozené i za umírající. Pane, ty jsi slíbil, že jednou budeme s tebou všichni ve tvém království. Děkujeme i za takové zaslíbení, které si neumíme představit. Prosíme, posilni naši víru ve vytrvalosti a povzbuzuj nás k věrnosti tvému evangeliu. Amen.*